

ועל זה אמר, דברים ^ה ראה נמתי לבעיך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע. את החיים ואת הטוב - של הקנעה. ואת המות ואת הרע - של השמאל, של יצר הרע. ועל זה רמנ, ומעץ הדעת טוב ורע, מן הטוב אצל,

ומן הרע לא תאכל מפניהם. ועל הה"א העלונה שהיה הנשמה האם, ועל ה"א הפחתונה שהיא הבת, נקרא הפסוק הזה (משלית) חכמת נשים בונתה ביתה. ואולת בידיה תחרסנו - זו הנפש הבבחנית של יצר הרע. בידיה תחרסנו - הגוף של הקדש שנשתן לו הקדוש ברוך הוא לשמש בעולם הזה, ונשמה להעיר לשימוש של מעלה.

בשאדם בעולם הזה ישן במטותו, רוחו משוטט וחולכת, ורצוינו לעלות בכל לילה. וכמה ממנים מגנים עוזרים בכל רקייע. שאמר רבינו נחוייא, סח לי בין גאים, פשעליתי לרקיע, ברקיע, העליון מצאתי מלכים שרים, כלם בມראה הפלידים, וגוללי אש סובבים אותם, וגבותם בגחליל אש, ושיניהם ועיניהם שביבים של אש, הכסות שלם אש לוהטת, ועליהם ממנה אחד, הדומים שמו.

בשרהו אותו שם, אמרו: מי נתן ילוד אששה ביניינו במקום הזה? פחדתי מפניהם, והזברתי אותן איזות השם, בשרהית שמקבשים לשורף אותו בהבל פיהם, ועמדו כלם. אמר לי אותו השרגודל הממה עלייהם: מי אתה? אמרתי לו שם.

אמר לי: איז בידיך, כל בא עולם עוברים על ידי בכל לילה ולילה, בשעה שבאין לשכב על מטותיהם, ומפקידים רוחם ביד אדון עולם. מיד פורחים מהם,

הטוב, בך אית רוחך ונפשא דשלא, דיוצר הרע. ועל דא אמר, (דברים ל טו) ראה נמתי לפניך היום את (דף ע"א) החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע. את החיים ואת הטוב, דשלא, דיוצר הרע. ועל דא רמז, (בראשית ב יז) ומעץ הדעת טוב ורע, מן הטוב אפשר, ומן הרע לא תאכל מפניהם. ועל ה"א עילאה שהיא נשמטה אם. ועל ה"א תפאה שהיא בת. איתקר הי קרא, (משל ד) חכמת נשים בונתה ביתה. ואולת בידיה תחרסנו, דא נפש הבבחנית דיוצר הרע. בידיה תחרסנו, הגוף דקדשא, דייחיבליה קידשא בריך הוא לשמש באדי עולם, ונשמה לאחערא לשמשא דליך.

בד בר נש בהאי עולם נאים בערסיה, רוחיה משטטה ואזלא ורעותיה לסלקא בכל ליליא. וכמה ממני תריסין קיימים בכל רקייע ורקייע.

האמיר רבינו נחוייא, סח לי בין גאים, פשעליתי לרקיע, ברקיע העליון מצאתי מלכים שרים, כלם בມראה הפלידים, וגוללי אש שרים, פולם בມראה הפלידים, וגוללי אש סובבים אותם, וגבותם בגחליל אש, ושיניהם ועיניהם עיגיניהם שביבין דנור, כסותם אש לוהטת,

ועיליהם ממונה אחד, הדומים שמו. בשרהו אותו שם, אמרו מי נתן ילוד אששה ביניינו במקום הזה, פחדתי מפניהם, והזברתי אותן איזות השם, בשרהית שמקבשים לשורף אותו בהבל פיהם, ועמדו כולם. אמר לי אותו השרגודל הממה עלייהם, מי אתה. אמרתי לו שם.

אמר לי, אי יידי. כל בא עולם עוברים על ידי בכל לילה ולילה, בשעה שבאים לשכב על מטותיהם, ומפקידים רוחם ביד אדון עולם. מיד פורחים מהם,